

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 38/2559

คำวินิจฉัยที่ ยช. 38/2559 พนักงานอัยการคดีศาลแขวงนครปฐมโจทก์ นางสาว ข.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 11, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 87, พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 29, พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 40, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 5, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 78, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 11, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กฯ มาตรา 5

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อความผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26, 87 มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับต่ำกว่าความผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มาตรา 29, 40 ซึ่งมีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดต่อ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดต่อ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามมาตรา 26 วรรคสอง ดังกล่าว ประกอบมาตรา 24 วรรคสอง แห่ง ป.วิ.อ. คือ ศาลแขวงนครปฐมได้ กรณีไม่ใช้การพิจารณาพิพากษาคดีตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ซึ่งต้องอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2558 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลย ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้บุคคลผู้มีชื่อ ซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์และยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส จำนวนหลายคนโดยขายสุราให้แก่บุคคลดังกล่าว อันเป็นการส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติดูเสี่ยงต่อการกระทำความผิด เหตุเกิดที่ตำบลสามง่าม อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มาตรา 29, 40 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 4, 5, 26, 78 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มาตรา 29, 40 ปรับ 3,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนส่วนความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ศาลนี้ไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามมาตรา 5 จึงให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 วินิจฉัยว่า การที่ศาลชั้นต้นยกฟ้องโจทก์ในความผิดพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 โดยอ้างว่าความผิดดังกล่าวศาลชั้นต้นไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษามาตรา 5 นั้นแปลได้ว่าศาลชั้นต้นไปวินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจของศาลชั้นต้นหรือไม่ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจศาลที่ศาลชั้นต้นชอบที่จะส่งให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด การที่ศาลชั้นต้นมีคำวินิจฉัยเสียเองว่าความผิดดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นต้นจึงไม่ชอบ ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนคดีนี้ไปให้ประธานศาลฎีกาวินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีโจทก์ในความผิดตามพระราชบัญญัติ

คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นต้นหรือไม่ เสร็จแล้วให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปตามรูปคดี ศาลแขวงนครปฐม จึงส่งสำนวนให้ประธานศาลฎีกาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 11 วินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าจำเลยขายสุราให้เด็กขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26, 78 และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มาตรา 29, 40 เป็นกรรมเดียวกัน ซึ่งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก มาตรา 5 บัญญัติให้ศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กฯ และมาตรา 26 วรรคสอง บัญญัติไว้ด้วยว่าถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 26 วรรคหนึ่ง มีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น ดังนี้ เมื่อความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26, 87 มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับต่ำกว่าความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 มาตรา 29, 40 ซึ่งมีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดต่อพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามมาตรา 26 วรรคสองดังกล่าว ประกอบมาตรา 24 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือศาลแขวงนครปฐมได้ กรณีไม่ใช้การพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 ซึ่งต้องอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 วินิจฉัยว่า ความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26, 87 ในคดีนี้ไม่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว วินิจฉัย ณ วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2559 วีระพล ตั้งสุวรรณ (นายวีระพล ตั้งสุวรรณ) ประธานศาลฎีกา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/38/2559>